

สลัดต่อขุ่นเงา

ไทยทั้งชาติ

ศิลปะ สร้างสุขภาพ

ศิลปสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

ฉบับที่ 26 เดือนมกราคม 2560

www.artculture4health.com

4

ดนตรี กวี ศิลป์
จากใจราษฎร์ส่งถึงพ่อ

12

เรื่องเล่าของ “ในหลวง”
กับ “ชายถอดเสื้อ”

14

เรื่องของปู่ทวดฯ

16

ย่านกรุงเก่า
กับเรื่องเล่าพระราชา

21

วัยใสหัวใจรณรงค์

ทรงพระเจริญ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ ๑๐

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

เปิดบ้านศิลป์สร้างสุข

สวัสดิศรัภคาศึกษาแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ก้าวสู่ศักราชใหม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปมากมาย อย่างเช่นเหตุการณ์ที่สร้างความเศร้าโศกเสียใจให้กับปวงชนชาวไทยทั้ง ในและต่างประเทศทั่วโลก คือ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 13 ตุลาคม 2559 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บดินทรบรมหาราช รัชกาลที่ ๙ เสด็จสวรรคต เวลา 15.52 นาฬิกา ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลศิริราช

รัฐบาลได้ประกาศไว้ทุกข์ ถวายความอาลัยเป็นเวลา 1 ปี สำนักพระราชวังมีหมายกำหนดการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลถวายพระบรมศพระหว่างวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2559 -21 มกราคม พ.ศ.2560 ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท พระบรมมหาราชวัง มีกำหนดให้จัดพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพในวาระต่อไป

ก่อนหน้านี้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นองค์รัชทายาทตามกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พ.ศ. 2467 โดยสำนักพระราชวัง มีประกาศให้เรียกพระนามใหม่ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ 10 นับตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2559 เป็นต้นมา

ในนามแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. และภาคีเครือข่ายขอน้อมถวายให้ “พระองค์ทรงพระเจริญ”

สำหรับการดำเนินงานของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. และภาคีเครือข่ายในปีนี้ยังคงเดินหน้าทำเพื่อสังคมต่อไปด้วยโครงการ ที่ยังคงทำงานต่อเนื่อง อาทิ โครงการอย่าปล่อยให้หล้ามาลงเรา, โครงการอย่าปล่อยให้เด็กอ้วน (ลด หวาน มัน เค็ม เพิ่มผัก ผลไม้), โครงการภายใต้เครือข่ายสื่อศิลปวัฒนธรรมทั้ง 4 ภาคทั่วประเทศ ซึ่งล้วนแต่เป็นโครงการที่เราต้องการสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นทั้งสิ้น

ติดตามกิจกรรมต่างๆ ที่กำลังทยอยเกิดขึ้นพร้อมๆ ที่ช่องทางต่างๆ ของแผนงานฯ อาทิ

- www.artculture4health.com
- www.facebook.com/artculture4h
- www.pings.in.th
- www.facebook.com/pingsproject
- www.youtube.com/artculture4health

สวัสดิศปีใหม่ 2560 ครับ

นายคณิน หวังบุญชัย

ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

contents

2

เปิดบ้าน
ศิลปะสร้างสุข

14

เรื่องเล่า
จากใจราษฎร์
เรื่องของปู่ภูเฮะ

4

เรื่องเด่นประจำฉบับ
ในหลวงในใจฉัน
ดนตรี กวี ศิลป์
จากใจราษฎร์ส่งถึงพ่อ

16

ยังอยู่ในใจชน
ย่านกรุงเก่ากับ
เรื่องเล่าพระราชา

11

สูงสร้างได้
ศิลปินของพ่อ

21

เก็บสุขมาเล่า
วัยใสหัวใจรณรงค์

12

เรื่องเล่า
จากใจราษฎร์
เรื่องเล่าของ “ในหลวง”
กับ “ชายถอดเสื้อ”

23

เก็บตกมาฝาก

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มุ่งสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสร้างเสริมสุขภาพทั้งในระดับปัจเจก ระดับชุมชน ระดับสังคม โดยใช้คุณค่าและอัตลักษณ์ของสื่อศิลปวัฒนธรรม ที่เข้าถึงทั้งความจริง ความดี ความงาม และความสุข โดยพัฒนาศักยภาพภาคีเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Change Agents) ได้แก่ ศิลปิน เขียวชน ผู้นำชุมชน เพื่อเป็นตัวแทนในการเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัติ พัฒนาประเด็นการเปลี่ยนแปลง (Change Issue) สร้างสรรค์งานศิลปะอย่างมีส่วนร่วมโดยใช้เครื่องมือ กระบวนการสื่อศิลปวัฒนธรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Art & Culture Process of Change) ที่สอดคล้องกับบริบท สถานการณ์ และกลุ่มเป้าหมาย เป็นกระบวนการทางสังคมที่ก่อให้เกิดศิลปะสร้างสรรค์ พื้นที่สร้างสรรค์ ชุมชน-สังคมต้นแบบ ที่มุ่งหวังการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมสุขภาพะ เน้น จิต-ปัญญา สร้างระบบกลไกคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม อันเป็นรากฐานสำคัญของภาคีสุขภาพะ สังคมสุขภาพะ นำไปสู่การสร้างนโยบาย กลไกความเข้มแข็ง ชีตความสามารถ ในการจัดการดูแล สมรรถภาพของตัวเอง สิ่งคม สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพะและสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน”

นับเป็นความโศกเศร้าของพสกนิกรชาวไทยกับความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของประเทศ เมื่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตรสวรรคตในวันที่ 13 ตุลาคม 2559 ถือเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สำหรับคนไทย ไม่รู้ว่านานเท่าไร กว่าฝันร้ายครั้งนี้จะลืมเลือน...

ดนตรี กวี ศิลป์

จากใจราษฎร์ส่งถึงพ่อ

▶ อาจารย์นาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

▶ อาจารย์ณิศร์ ศรีกลิ่นดี

▶ อาจารย์ปรีชา เกาทอง

▶ ธนพร แวกประยูร

เพื่อสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ได้มีให้พสกนิกรแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างสรรค์เสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับ มูลนิธิสร้างเสริมศิลปวัฒนธรรมภาคประชาชน และองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ไทยพีบีเอส) ได้รวม 4 ศิลปิน อาทิ อาจารย์นาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, อาจารย์ณิศร์ ศรีกลิ่นดี, อาจารย์ปรีชา เกาทอง และธนพร แวกประยูร มาถ่ายทอดและใช้สิ่งที่ตนถนัดอย่างดนตรี กวี ศิลป์ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙

เพลงพระราชทาน

จุดประทีปเทียนทองฟ่องไพยม
คือดวงไคม่น้อมคารวาลยถวาย
บทเพลงแห่งแผ่นดินระบิลระบาย
คุ่มมิ่งขวัญนรินทรายพระชัยพร

ภูมิพลังแผ่นดินปิ่นสยาม
ภูมิพลังพระนามจางทรงนสรณ์
ภูมิพระองค์ทรงศักดิ์คือครบวร
ภูมิพระศิลป์ประชะเทืองไพท

เรื่องอรุณอร่ามโอโรเมื่อไกลรุ่ง
จรลิจรงเจเรณุลชกล่อมยคสมัย
ให้ความหวังมีรูปร่างไปทางไกล
ให้ความรักมีรูปร่างจากใจนรินทร

ให้สายฝนสาดฟ้ามากับลม
ให้ฝนพรหมพลธาตุภัยอาภรรพณ์
ให้ดอกไม้ร้อยป่าพนาพรพรรณ
ให้ชีวิตคืนชีวนอนนัตคณา

คือบทเพลงแห่งพระองค์พระทรงชัย
ทรงฝักพระหฤทัยไว้กล่อมหล้า
เมื่อยามเย็นพยับไพยมไคมชีวา
เพลงจะปลุกใจประชากล้าก้าวนา

ปลอมขวัญ ปลุกชีวิต ชะตาชีวิต
ให้รทิศทางรียาย่า
คือแสงเทียนแสงทองที่ส่องธรรม
อันกระจำงอยประจำ เทิดธำรง
โอ้อาพญาโตก้าสรตศรี

ธรณิกันแสง กรรแสงสัง
เพลงแผ่นดินปิ่นดลจกजारพจน
ถวายพระองค์ด้วยจงรักจำหลกนรินทร

เพลงพระราชทาน ประพันธ์โดย อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช 2536 กวีรางวัลซีไรต์ ซึ่งเกี่ยวกับกวีนี้ อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ บอกว่า ตนเขียนเพื่อไว้อาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ บทแรกเป็นบทที่เขียนขึ้นมาทันทีที่ทราบข่าวการสวรรคต และเขียนต่อมาเรื่อยๆ เพื่อต้องการสื่อถึงความรู้สึกของคนไทยทั้งประเทศ ที่ตระหนกตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ที่เป็นความรู้สึกร่วมที่ไม่คาดคิด คาดฝันว่าจะมี มันเป็นความรู้สึกที่ไม่สามารถมีได้อีกแล้วความรู้สึกร่วมนี้ที่จะเกิดขึ้นในประเทศไทย กวีนี้เป็นการรำลึกถึงบุญคุณความดีที่ทรงครองแผ่นดิน ที่ทำให้แผ่นดินนี้มีความเป็นปกติสุข

“เพลงพระราชทาน” เนื้อหานั้นจะมีเพลงพระราชนิพนธ์ต่างๆ ของพระองค์ที่ผ่านมาเข้ามาแทรกอยู่ด้วย ซึ่งเมื่อในหลวงรัชกาลที่ ๙ สวรรคตทำให้คนในสังคมหันมาฟังเพลงพระราชนิพนธ์กันอย่างจริงจังอีกครั้ง และปัจจุบันพอได้มาฟังแล้วรู้สึกว่ “เราไม่เคยฟังเพลงแล้วไพระาเท่านั้นมาก่อน” ถ้าเพลงนี้เปิดไปบ่อยๆ เชื่อได้เลยว่าจะช่วยปรับรสนิยมการฟังเพลงของคนเราให้มีมาตรฐานขึ้นได้

“
ตอนรับปริญญา
แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆที่ได้เข้าเฝ้า
แต่ความรู้สึกนั้น
บอกและบรรยายไม่ได้เลย
”

และโดยส่วนตัวแล้ว อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ บอกว่า ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าใกล้ชิดที่สุดน่าจะเป็นตอนรับปริญญา แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่ความรู้สึกนั้นบอกและบรรยายไม่ได้เลย จากนั้นทุกๆ ปียาวนานกว่า 30-40 ปีแล้วที่ได้เขียนบทกวีถวาย พระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่๙ ในช่วงวันเฉลิมพระชนมพรรษา มาปีนี้เกิดเหตุการณ์ที่สะเทือนจิตใจ ทำให้คนกลับมาชวนคิด ทบทวน หุุดนิง คิดว่าแผ่นดินนี้ สังคมนี้ คืออะไร ให้อะไร ให้กลับมาสู่ตัวเอง ตั้งสติ ว่าสิ่งที่เราได้จากพระองค์ท่าน... ศิลปะทุกอย่างมันส่องทาง ศิลปะทุกๆ แขนงมันไปด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการเขียน บทเพลง วาดภาพ หรืออะไร งานศิลปะเป็นวิชาชีวิต ที่ทำให้เราเข้าใจตัวเอง และบทกวีทุกบทที่แต่งถวายนั้นล้วนออกมาจากภายในทั้งสิ้น...

สำหรับงานศิลปะ ศ.เกียรติคุณ ปรีชา เถาทอง ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ประจำปี 2552 บอกว่า การทำงานทุกแขนงมันก็มาจากมโน ซึ่งมีโนนั่นมี 3 ตัวคือ มโนทัศน์ คือ ภาพในใจ มโนคติ คือ ความคิดในใจ มโนสำนึก คือ การคัดกรองสิ่งที่คิด ที่รู้สึกออกมาเป็นงาน ซึ่งศิลปินทุกสาขาที่ทำเช่นนี้เหมือนกัน ครั้งนี้ถือเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นการเขียนภาพสด โดยใช้ชื่อภาพว่า “ราชพฤกษ์ สว่างลับราชพฤกษ์อยู่ในใจไทยทั้งชาติ” ที่ใช้ชื่อนี้เพราะดอกราชพฤกษ์นั้นเป็นดอกไม้ที่เป็นสัญลักษณ์ของในหลวง การวาดมาครั้งนี้ได้ข้อมูลจากกวีและเพลงใบไม้ร่วงนั่นเอง สำหรับเทคนิคของ

การเขียนภาพนั้นมีการเขียนรูปประเทศไทยและเอาสีดำซ่อนไว้ทำเป็นสัญลักษณ์ เปรียบเสมือน “พระองค์ท่านคือดอกราชพฤกษ์” เอาไว้ก่อน เมื่อเริ่มวาดจะใช้สีน้ำพ่นและขีดเอาสีดำออกมามองเห็นดอกราชพฤกษ์ ที่เขียนออกมาเป็นลายไทย ที่ชูช่อแผ่ขยายเต็มประเทศไทย ซึ่งนั่นหมายถึง 70 ปีแห่งการครองราชย์ 89 พรรษา ของพระชนม์มายุ และทรงได้สร้างผลงานมามากมายถึง 4,447 โครงการโดยประมาณ พระองค์ค้นหากุศโลบายของประชาชนเมื่อค้นพบทุกข์จากความข้อนเร้น ความยากไร้ และความไม่รู้ 3 ตัวนี้พระองค์ท่านจึงได้ทำเป็นโครงการทั้งหมดนั้น โดยไม่เคยหยุดพักพระราชวรกายเลย เพราะฉะนั้น ดอกราชพฤกษ์ที่เต็ม

▶ ศ.เกียรติคุณปรีชา
เถาทอง

แผ่นดินไทยก็เหมือนกับว่าโครงการที่พระองค์เคยทำไว้ให้ลูกหลานบนแผ่นดินนี้ และเมื่อพระองค์ท่านเสด็จสวรรคตในภาพก็มีเหมือนเงาของสายน้ำซ่อนอยู่ ซึ่งสายน้ำนี้เปรียบเสมือนน้ำตาของพสกนิกรที่หลังไหลออกมา และดอกราชพฤกษ์นั้นส่วนหนึ่งก็มีกลีบดอกปลิวร่วงหล่นมาที่พื้นน้ำ เหมือนชีวิตชีวิตหนึ่งสิ้นไปแต่ได้ทำอะไรทิ้งไว้ให้แผ่นดินมากมาย

อาจารย์ปรีชา เถาทอง บอกว่า โดยส่วนตัวแล้ว ได้ถวายงานในหลายๆ เรื่องที่สำคัญที่สุดเห็นทีจะเป็นเรื่องของการได้เป็นหนึ่งในแปดศิลปินที่ได้เขียนภาพประกอบในหนังสือพระมหาชก รู้สึกเป็นกุศลอย่างมากที่ได้เข้าไปถวายงาน ได้รับทั้งการแนะนำการชี้แนะทางด้านศิลปวัฒนธรรมจากพระองค์ท่านอย่างลึกซึ้ง หลายๆ มิติ อีกครั้งหนึ่งได้รับการไว้วางพระราชหฤทัยให้ช่วยปรับปรุงภาพจิตรกรรมในหอพุทธลักษณะ พระบรมมหาราชวัง นับเป็นความโชคดีที่ได้เข้าไปถวายงาน ซึ่งทั้งหมดนี้ทำให้เห็นว่าพระองค์ท่านนั้นทำงานทุกอย่างอย่างเป็นแบบบูรณาการกันหมดเลย ในเรื่องของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ สืบสาน วิจัย พัฒนา สร้างสรรค์ และสนับสนุน ทุกอย่างอยู่ในพระองค์ท่านหมดเลย ทั้งหมดนี้พระองค์ได้นำไปใช้กับทั้ง 4,447 โครงการ ศิลปวัฒนธรรมจึงเป็นหัวใจสำคัญที่พระองค์ท่านเอามาใช้ประกอบกับการบริหารราชการแผ่นดิน พระองค์ทรงเป็นธรรมราชา (พระราชชาติติดดิน) พระองค์ทรงทำเพื่อพสกนิกรของท่านทุกอย่างโดยไม่หยุดพักพระวรกายเลย เป็นบุญอันยิ่งใหญ่ที่ได้เกิดในแผ่นดินของพระองค์

ด้านดร.ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ศิลปินแห่งชาติ สาขา ศิลปะการแสดง (ดนตรีไทยสากล) ประจำปีพุทธศักราช 2559 บอกว่า ตนรู้สึกถึงการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่เหมือนกับทุกๆ คน และในส่วนตัวพระองค์ท่าน เปรียบเสมือนครุฑดนตรีผ่านเพลงพระราชนิพนธ์ของตน ฉะนั้นทุกอย่างที่พระองค์ท่านทรงทำไว้ถึงแม้ว่าตนจะทำตามไม่ได้ทั้งหมด แต่ในชีวิตประจำวันทุกๆ วันตนได้ทำตามเสมอมา และในสังคมยุคดิจิทัลอน ที่โซเชียลมีเดียมีอิทธิพลสูงตนก็ได้ตั้งคำถามว่า 1.เขาคิดอะไร 2.เขาพูดอะไร 3.พูดแล้วเขาทำได้หรือไม่ เพราะทั้งชีวิตที่ผ่านมาตนดูพระองค์ท่านทำอย่างเรียบง่าย ทำให้เห็น ทุกพระราชกรณียกิจ และทุกโครงการที่พระองค์ท่านได้ทำไว้เราทุกคนสามารถเดินตามได้เลย โดยไม่ต้องลองผิดลองถูกแล้ว เพราะพระองค์ท่านทรงทำมาตลอด เป็นตัวอย่างให้พวกเราได้เห็นกันอยู่แล้ว...

“เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2524 ผมได้ถูกเชิญเข้าไปที่ศาลาดุสิต สวนจิตรลดา ตอนนั้นตอนได้เป่าแซกโซโฟน ขณะนั้นยังไม่มีใครรู้จักผมเลย สิ่งที่สำคัญในวันนั้นเกิดขึ้นเมื่อเวลาประมาณ 21.00 น. พระองค์ท่านเสด็จขึ้นมาบนเวที ผมนึกว่าพระองค์ท่านจะทรงตรัสอะไรต่อข้าราชการบริพาล ที่มาเข้าเฝ้าฯ กันเยอะมาก แต่เปล่าเลยพระองค์ท่านเสด็จขึ้นมาแล้วทรงนั่งตรงที่เปียโน พระองค์ทรงเล่นเปียโนในเพลงที่ผมกำลังเป่าแซกโซโฟน ...ชนลุกขึ้นมาทันที และตั้งแต่ 21.00 น. ถึงตี 4 ที่พระองค์ได้ทรงเข้าบรรทม พระองค์ทรงเปียโนมีความสุขมากแม้ว่าจะเล่นอยู่ยาวนานก็ตาม” อาจารย์ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี เล่า และเล่าต่อว่า

...ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาคำว่า “เดินกินรำกิน” ในชีวิตผมหายไปเลย มีแต่ความยิ่งใหญ่ มีแต่ความภาคภูมิใจที่เราสามารถทำอาชีพนักดนตรีมาไกลเกินฝันที่ได้มีโอกาสแบบนี้ เพราะตั้งแต่สมัยเด็กๆ คำว่าเดินกินรำกินมันแรงมาก “ผมไม่มีตั้งค์ แต่ผมรักดนตรี ผมเล่นดนตรี” พ่อแม่ผู้ปกครองของเพื่อนๆ ในสมัยนั้นไม่อยากจะให้ลูกของเขาเล่นด้วยเพียงเพราะตนเล่นดนตรีเดินกินรำกิน เดี่ยวจะเสียคน วันนั้นคำนี้หายไปอย่างสิ้นเชิง ...

“ผมภูมิใจมากที่วันนั้นตัดสินใจเป็นนักดนตรี พระองค์ท่านทรงมีอัจฉริยภาพทางด้านดนตรีมากๆ เราทุกคนไม่ทันท่านจริงๆ ท่านเก่ง”

“ผมได้เคยเห็นพระองค์ท่านทรงดนตรีสดๆ ในงานวิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งตอนนั้นยังไม่ได้เป็น มศว. เลย พระองค์ทรงเล่นเพลงแจ๊ส แซกโซโฟน พระองค์ทรงเล่นเพราะมาก มาถึงเดี๋ยวนี้เพลงพระราชนิพนธ์ทุกเพลงเมื่อนำไปวิเคราะห์จะเห็นเลยว่าพระองค์ทรงแต่งออกมาได้เพราะมากๆ ลึกซึ้งมาก โดยเฉพาะเพลงบลู พระองค์ทรงวางรากฐานให้กับนักดนตรีได้อย่างดีเยี่ยม”

เพลงแสงเทียน เป็นเพลงพระราชนิพนธ์เพลงแรกของพระองค์ที่ตนได้นำมาเป่าตอนนั้นได้ถามครูทองคำ สิ่งที่ดีที่สุดว่าทำเพลงนี้ตอนไหนมาแล้วแปลกๆ โน้ตกระโดด กระโดดแปลกๆ เพราะตอนนั้นเราอาจจะไม่เคยชินกับโน้ตแบบนั้น เพราะด้วยความเคยชินแต่โน้ตไทยๆ ครูบอกว่า “เป็นโน้ตตัวจร” ครั้งแรกที่นำมาเป่ารู้สึกเลยไม่ค่อยชอบ แต่พอเป่าอีก เป่าอีก เป่าอีกแปลกจึงเกิดชอบ แล้วเพลงนี้ก็ติดอยู่ในหัวใจและนี่เป็นกำเนิดของเพลงที่ตนได้นำมาใช้กับงานอย่างเพลง เมดอินไทยแลนด์ ในท่อนโซโล่ ทำให้ขลุ่ยมีความเท่หึ้นขึ้นมาอย่างน่าอัศจรรย์ใจจริงๆ ...มองไปทางไหนทั้งเด็กเล็กแดงถือขลุ่ยเพื่อเป่าเพลงนี้กันทั่วประเทศเลย “ผมมีความสุขมาก” นี่แหละคือลักษณะการใช้ขลุ่ยเกลซของ

โลกเลยก็ได้” ...นี่คือความภาคภูมิใจที่ออกมาจากหัวใจ และจะอยู่ในใจอาจารย์ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ต่อไปตราบนานเท่านาน

ส่วนปาน ธนพร แวกประยูร ผู้ขับร้องเพลงใบไม้ ร่วง เพลงที่แต่งโดย อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และแต่งทำนองโดย ดร.ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี บอกว่า ตนรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มาร่วมร้องเพลงนี้ใน “เป็นโอกาสพิเศษจริงๆ ที่เราก็คงไม่ได้ อยากให้มี” ในฐานะที่เป็นนักร้อง นักดนตรี นักประพันธ์ เมื่อเรามาร่วมตัวกันมาทำอะไรให้กับบุคคลพิเศษจริงๆ ได้เราก็คงอยากทำ เพลงใบไม้ร่วง เป็นเพลงที่สื่อให้เห็นว่า ชีวิตของคนเรามันบางมาก มันบอบบางมาก มันพร้อมที่จะปิด หรือเจอลมแรงเพียงแค่นิดเดียว มันก็สามารถที่จะหลุดออกมาจากข้อได้ หรือถึงแม้มันไม่เจออะไรวันหนึ่งเมื่อถึงเวลามันก็ต้องหลุดออกมาจากข้อของมันโดยธรรมชาติอยู่แล้ว ถ้าเราเห็นและเข้าใจว่าชีวิตของคนเรานั้นเป็นเพียงแคใบไม้เพียงหนึ่งใบเท่านั้นเอง มันเล็กน้อยมากเมื่ออยู่ในจักรวาล หรือ โลกนี้ แล้วทุกวันนี้เรายังจะประมาทอะไรกันอยู่ ไม่ว่าจะเป่าใคร “การสูญเสียพระองค์เป็นธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับคนไทยทุกคน หรือคนทั้งโลกเลยก็ได้” การตายหรือการสูญเสียเป็นของเที่ยงแท้

ถ้าเราเรียนรู้จากพระองค์ท่านเราจะรู้ว่า คนคนหนึ่งดับไป แต่การดับนั้นยังประโยชน์อะไรให้กับโลก ซึ่งพระองค์ท่านนั้นยังประโยชน์ไว้กับโลกสูงมาก ซึ่งพระองค์ท่านก็เป็นเพียงใบไม้ใบหนึ่งเหมือนพวกเรา แต่ประโยชน์ที่ส่งผลกระทบต่อโลกนั้นต่างกันมาก “พระองค์ท่านจึงได้อยู่ในใจของพวกเราไปตลอดกาล”

ธนพร แวกประยูร บอกว่า ตนได้มีโอกาสเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรกับพระองค์ท่านซึ่งตอนนั้นรุ่นตนเป็นรุ่นสุดท้าย (พ.ศ.2541) ที่ได้รับจากพระองค์ท่าน เคยได้ยินพระกระแสรับสั่งมาว่า มีหมอหลายคนเคยอยากจะทำพระองค์ท่านว่าให้เลิกเสด็จมาพระราชทานเอละ การให้ปริญญาเป็นท่านอื่นก็ได้ แต่เหมือนกับว่าพระองค์ท่านได้มีรับสั่งตอบมาว่า “ไม่ได้หรอก พวกเขาเรียนมาทั้งชีวิต เพื่อมารอเจอฉันแค่แป๊บเดียวเอง” พระองค์ท่านทรงอยากทำให้ถึงที่สุด ในรุ่นนั้นจึงเป็นรุ่นสุดท้ายที่พระองค์ทรงให้ปริญญาบัตร นี่ก็คือสิ่งที่เราทุกคนในรุ่นนั้นปลาบปลื้มมาก

อีกครั้งที่มีโอกาสได้เข้าเฝ้าฯ และกราบลงใกล้ๆ ฝ่าพระบาท ครั้งนั้นเป็นงานดนตรีในสวนที่ศิริราช ซึ่งก่อนที่จะจัดได้เดินทางไปชวანიเช็กันก่อน เมื่อไปถึงมีทีมงานมาถามว่าจะเข้าเฝ้าฯรับเสด็จหรือไม่พระองค์ท่านจะเสด็จมาส่วนตัวไม่มีหมาย “เข้าเฝ้าฯสิ” ตนตอบออกมาโดยไม่ต้องคิดเลย เมื่อพระองค์ท่านลงมาได้มีโอกาสหมอบกราบใกล้ๆ แต่เมื่อเงยหน้าขึ้นมา ภาพนั้นติดตามาจนถึงทุกวันนี้ “ภาพนั้นเป็นภาพที่พระองค์ท่านเชิญรถเข้ามาใกล้ๆ แล้วมองมาที่หน้าตน แล้วทรงยิ้มให้ และมองอยู่นาน” ตนไม่แน่ใจว่าพระองค์ท่านจะจำตนได้ไหม แต่รู้เพียงแค่ว่าตอนนั้นน้ำตาจะไหล ชาบซึ่งมาก ตอนนั้นจำได้ว่านั่งไม่ขยับเป็นชั่วโมง ทำให้ขาเสียไปปีหนึ่งอาจจะเป็นที่เส้นอะไรสักอย่าง แต่นั่นมันคุ้มค่ามากที่ได้เข้าเฝ้าฯและนั่งอยู่อย่างนั้นจนได้ส่งเสด็จกลับ... รู้สึกภูมิใจ และจดจำได้ไม่ลืมเลย “สำหรับเพลงพระราชนิพนธ์ ของพระองค์ท่านตนชอบเพลงความฝันอันสูงสุดมากที่สุด เพราะรู้สึกว่าเป็นเพลงที่มีมนต์อะไรบางอย่างที่ปลุกสำนึก ปลุกจิตสำนึกอะไรบางอย่างของมนุษย์เราทุกคน เพราะจริงๆ แล้วมนุษย์เราทุกคนรักชาติ แต่รักในแบบของตัวเอง แต่เมื่อเราฟังเพลงนี้จริงๆ แล้วใช้วิจารณ์ญาณและมองทุกอย่างเป็นกลาง และมองพระองค์ท่านเป็นหลักเอาไว้ เชื่อเลยว่า ความเปิ่นกลางจะเกิดขึ้นในใจ และเพลงนี้จะกระตุกสติคนเราได้เยอะมากๆ ว่าจริงๆ แล้วเรารักชาติ หรือเรารักตัวเอง และเราหวงแหน ความเชื่อมั่นอะไรบางอย่างของเราไว้หรือเปล่า ทำให้ตนรู้สึกว่าการเพลงนี้มันศักดิ์สิทธิ์ในใจตลอดมา” ปานบอก

...เชื่อว่าทุกคนคงจะรู้สึกเหมือนกันว่าในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงมีสายพระเนตรที่ยาวไกล ทรงวางรากฐานให้ประชาชนชาวไทยทุกๆ คนไว้มากมาย... รู้สึกภูมิใจที่ได้เกิดบนแผ่นดินของพระองค์ พวกเราทุกโขคดีจริงๆ ที่ได้เกิดมาบนผืนแผ่นดินไทยและมีพระมหากษัตริย์ที่รักเราได้มากมายขนาดนี้ วันนี้ศิลปินทั้ง 4 ท่านมีโอกาสและได้แสดงออกเพื่อพระองค์แล้วเราละ...ทำอะไรเพื่อในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเรา ...

ใครมีเรื่องราวดีๆ ที่ทำเพื่อพ่อหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเราเขียนมาแชร์กัน!..เรื่องราวโดนใจเราจะนำไปเผยแพร่ต่อเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและสร้างแรงผลักดันให้เราก้าวต่อไปอย่างมั่นคง ให้สมดังที่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ อยากเห็นคนไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดี รัก และสามัคคีกัน...ส่งเรื่องราวของคุณมาได้เรื่อยๆ ที่ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ที่อยู่ 979/118 ชั้น 34 อาคารเอสเอ็ม ทาวเวอร์ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400 (รับส่งมานะเรารออยู่)

ศิลปินของพ่อ'

สิ้นคำประกาศ เหมือนฟ้าฟ้าตกลงมากลางใจ
พ่อจากไปแล้ว จากไปไม่หวนคืนมา
เหมือนใจจะขาด คนทั้งชาติสิ้นแรงอ่อนล้า
เพื่อลูกที่รัก ท่านทำงานหนักไม่เคยหวนไหว
ให้ไทยทุกถิ่น พ่ออยู่พอกันพื้นความลำบาก
พ่อเหนื่อยมาพอ ลูกจะสานต่อเพื่อองค์ราชา
ถึงพ่อลาจาก ลูกก็ยังรักกอดใต้อ้อมไป
พ่อเป็นมิ่งขวัญ สอนลูกทุกบ้านอยู่อย่างเพียงพอ

เมื่อรู้ว่าพ่อจากไป พี่น้องไทยน้ำตานองหน้า
พลกัณเฑียรท้าวหล้า ต่างก็พากันร้องไห้
ต่างรู้ว่าที่ผ่านมา องค์พระราชำทรงงานยิ่งใหญ่
บุญคุณของพ่อยิ่งใหญ่ ทรงเป็นผู้ให้ชาวไทยเรื่อรมา
เพราะพ่อไม่เคยหยุดพัก ทรงงานหนักเพื่อแก้ปัญหา
รักพ่อตราบชั่วชีวิ ลุกขอสัญญาเดินตามรอยพ่อ
สัญญาที่ลูกให้ไว้ ลูกไทยหลานไทยจะสืบสานต่อ
ลูกขอเดินตามรอยพ่อ เพื่อสืบสานต่อรอยพ่อภูมิพลฯ

นี่คือเพลง “เดินตามรอยพ่อภูมิพลฯ” ที่ประพันธ์ คำร้อง ทำนอง และขับร้องโดย อาจารย์น้าตาล น้าเพชรศิลปินจากสมาพันธ์ศิลปินเพื่อสังคม และนักร้องเจ้าของรางวัลพินเศทองพระราชทาน ปี 2553 จากเพลง “นกขมิ้น” ที่แต่งโดยครูพยนต์ มุกดา(ศิลปินแห่งชาติ) และปี พ.ศ.2559 ในเพลงไทยกาฬสินธุ์ ที่แต่งโดยครูสมพจน์ สิงห์สุวรรณ

โดยอาจารย์น้าตาล น้าเพชร บอกว่า เพลงนี้ตนแต่งขึ้นมาทันทีหลังจากการทราบข่าวสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ที่ท่านทรงเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่คนไทย ซึ่งเพลงนี้เป็นครั้งแรกที่ตนได้ทำงานเพลงเองทั้งหมด ตอนนั้นแต่งไปร้องให้ไปเมื่อแต่งเสร็จเลยอยากถ่ายทอดเพลงนี้ด้วยตัวเองถึงความรู้สึกที่มีต่อพระองค์ท่าน... และนับจากนี้ไปแม่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเราจะไม่มีอยู่แล้ว ในฐานะที่ตนเป็นคนไทยคนหนึ่งที่รักพระองค์ท่านมากมายหาอะไรมานำเปรียบเทียบกับไม่ได้ จะขอน้อมนำพระราชดำริของพระองค์มาใช้ในการดำเนินชีวิตให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

“เห็นประกาศออกมาแล้วใจสลาย พระองค์เป็นต้นแบบในทุกๆ เรื่องของคนไทย เมื่อสิ้นท่านไป เราในฐานะลูกๆ จะต้องรักกันให้มากขึ้น สำหรับตัวเองในฐานะที่เป็นศิลปินน่าจะจากจะใช้เสียงเพลงเพื่อช่วยเหลือสังคมแล้ว จะตั้งมั่นทำงานจิตอาสาทำงานเพื่อสังคมถวายเป็นพระราชกุศลในพระองค์ท่านตลอดไป” ที่ผ่านมาพระองค์ท่านทำเพื่อพวกเรามากมายท่านทำโดยไม่เคยพูดอะไรสักคำแต่ท่านทำให้เราเห็น นี่จึงเป็นกำลังใจให้เรายังเดินหน้าทำงานเพื่อสังคมอยู่เรื่อยๆ เวลาที่อาจจะนึกถึงพระองค์ เมื่อนึกถึงกำลังใจก็เพิ่มพูนขึ้นมาอย่างน่าอัศจรรย์” อาจารย์น้าตาล น้าเพชร บอก

นี่คือศิลปินของพ่ออีกท่านหนึ่งที่มุ่งมั่นตั้งใจเดินตามรอยเท้าพ่อ แม้พ่อจะไม่มีอยู่แต่จะไม่ทำอะไรที่จะใช้สิ่งที่พ่อสอนทำงานเพื่อสังคมตามรอยพ่อต่อไป...

กับ “ชายกอดเสือ”

แต่ก่อนเข้าใจคำว่า “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นคำพูดสวยๆ ที่ลอยอยู่กลางอากาศ ยิ่งเป็นคำที่มาจากพระเจ้าแผ่นดินด้วยแล้วยิ่งรู้สึกว่ามีอยู่บนฟ้าจับต้องไม่ได้ แต่ความคิดนี้ ถูกล้างหายวับไปทันทีหลังจากที่ได้สนทนากับคุณลุงติลก ศิริवलลภ ซึ่งเป็นล่ามของในหลวงรัชกาลที่ 9

ผมได้เจอลุงติลก ที่จ.นราธิวาส และเมื่อรู้ว่าท่านเป็นล่ามของในหลวง เวลาพระองค์เสด็จลงพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และต้องสื่อสารกับพี่น้องไทยมุสลิมก็สนใจที่จะสัมภาษณ์ทำข่าว

ลุงติลก ก็ได้เล่าหลายเรื่องที่ชอบให้ผมตื่นเต้น และคิดไม่ถึงว่าพระองค์เป็นพระมหากษัตริย์ ที่ทรงเข้าถึงหัวใจราษฎร์ได้จริงๆ และทำให้คำว่า “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” มันจับต้องได้ ไม่ใช่คำขวัญสวยหรูที่ลอยล่องอยู่บนฟ้า

เมื่อครั้งที่พระเจ้าอยู่หัว เสด็จมาที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งใน อ.ตากใบ จ.นราธิวาส ที่นั่นเป็นป่าพรุ เจอปัญหาหน้าท่วมขังซ้ำซากทำมาหากินไม่ได้ ชาวบ้านเดือดร้อนกันถ้วนหน้า ในหลวงก็อยากรู้ว่าเพราะอะไร

หันไปหันมาก็เห็นชายหนุ่มโสร่งคนหนึ่ง พระองค์ท่านก็เรียกมาคุยปรากฏว่าแกตกใจวิ่งหนีเตลิดเปิดเปิง จนลุงติลก ซึ่งเป็นล่ามต้องวิ่งตาม และยิ่งวิ่งตามแกก็ยิ่งวิ่งหนีเร็วขึ้น จนต้องตะโกนออกไปว่า “ในหลวงอยากคุย ในหลวงใจดี ในหลวงอยากมาช่วย”

นั่นแหละ แกถึงหยุดวิ่ง!!

พอมาถามว่าทำไมถึงวิ่งหนี แกก็ตอบว่าเพราะไม่ได้ใส่เสื้อ ไม่มีรองเท้านี่ไม่กล้าคุยกับในหลวง กลัวในหลวงจะว่าเอา

ลุงติลก ก็บอกว่าไม่ต้องกลัวหรอก ในหลวงไม่ถือสา พระองค์อยากถามเฉยๆว่าชาวบ้านเดือดร้อนยังบ้าง

ซึ่งก็จริงตามนั้น นอกจากพระองค์ไม่ว่าอะไรแล้วยังทรงถามชายมุสลิมคนนั้นว่า “อ้าว แล้วที่มีวนอยู่ตรงاونนั้นคืออะไรล่ะ”

ชายมุสลิมตอบว่า “เสื่อ”

คำตอบนั้นทำเองกันทั้งคณะ พระองค์ถามย้ำอะไรนะ

คำตอบที่ได้เหมือนเดิมคือ “เสื่อ”

จนล้ามต้องช่วยไขความกระจ่าง

“เขาออกเสียงไม่ชัด จริงๆ คือเสื่อพะยะคะ”

ถามไปถามมาถึงได้ความว่าอากาศมันร้อน แล้วเสื่อ
เพิ่งซื้อใหม่ กลัวใส่แล้วเหงื่อออก เสื่อใหม่จะเปียกก็เลยม้วนไว้
ที่เื่อ

รอยยิ้มเริ่มปรากฏบนใบหน้าทุกคนที่ได้ยิน!!

ลุงติ๊กเล่าว่า พระองค์ทรงมีอารมณ์ขันบอกกับชาย
ถอดเสื่อว่า ไม่ธรรมดาเนะ เลี้ยงเสื่อไว้กับตัวเลย

จากนั้นพระองค์ก็ทรงไต่ถามถึงความเดือดร้อน และ
ทรงถ่ายภาพ เก็บข้อมูล

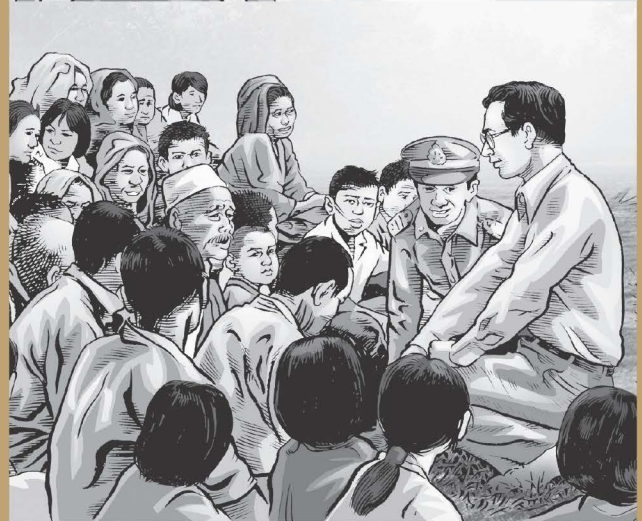
และความเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้น!!!

จากการเสด็จพระราชดำเนินครั้งนั้น ก็นำมาซึ่งโครงการ
ที่ชื่อว่า “โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อันเนื่องมา
จากพระราชดำริ จังหวัดนราธิวาส”

จากพื้นที่ที่เคยน้ำท่วมขังตลอดปี ก็เริ่มมีการขุดคลอง
ชลประทาน มีการบริหารจัดการน้ำ รอบๆคูคลอง ก็ปรับปรุงดิน
สามารถทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ จนถูกยกกระดบัเป็นหมู่บ้าน
ปศุสัตว์-เกษตรมูโนะ

ลุงติ๊ก เล่าว่าเวลาเสด็จลงพื้นที่ นอกจากจะฟัง
รายงานสถานการณ์จากข้าราชการในพื้นที่ แล้วในหลวงอยากจะ
สอบถามข้อมูลจากชาวบ้านจริงๆ เพราะชาวบ้านจะเล่าความ
เดือดร้อนที่ประสบเองกับตัวให้ฟัง และเมื่อนั้นจะการแก้ปัญหา
จะตรงความต้องการของชาวบ้านมากที่สุด

และนี่คือหัวใจของแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”
อย่างแท้จริง ที่ในหลวงได้ทำให้เห็นด้วยพระองค์เอง

เรื่องของ

“ปู่ทวดแซะ”

ผมอ่านหนังสือเล่มหนึ่ง พบว่า พระเจ้าอยู่หัว
ตรัสกับครูคนหนึ่งของ กศน.ชื่อ ครูวิทย์ เมื่อ
วันที่ 1 มีนาคม 2501 ว่า...

“เป็นครูใช้ไหม”

ครูวิทย์รับกราบทูล **“ใช่ครับ”**
ตรัสต่อว่า **“ขอฝากเด็กๆ ด้วยนะช่วยสอน
ให้เขาเป็นคนดี”**

นั่นเป็นพระราชดำริสําแห่งความทรงจำยึดถือ
และพลอยให้ผมยึดถือมาด้วยจนปัจจุบัน

ผมมองไปบนฟ้าพร้อมคราบน้ำตาแห่งความอาลัย
เมื่อทราบข่าวว่าพระองค์ไม่ได้อยู่กับพวกเราแล้ว ผมเป็นครู
กศน.อำเภอแม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย สถานที่ทำงานของผมอยู่
ในป่าในดอยอยู่กินและคลุกคลีกับเด็กและพี่น้องชาวเขาเผ่า
ต่างๆ ซึ่งในบ้านของพวกเขาจะมีพระบรมฉายาลักษณ์ของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอยู่ทุกหลังด้วยสำนึกในพระ
มหากรุณาธิคุณ

วันนี้ผมเดินสอนผู้ไม่รู้หนังสือซึ่งเป็นภารกิจหลักที่
ครูกศน. ต้องส่งเสริมให้กับประชาชนในพื้นที่สูงได้ได้รับความรู้
อ่านออกเขียนภาษาไทยได้ ผมเดินไปหยุดอยู่บ้านของอากาศโฮล
เมื่อขึ้นไปบนบ้านผมมองเห็นภาพของในหลวงในชุดทหารยืน
สนทนากับชายชราชาวเขาเผ่าอาข่า อากาศโฮลมองตามสายตา
ของผมและรีบอธิบาย

“นั่นเป็นคุณปู่แชะของแชะเองครับ”
 “แล้วเป็นไงมาถึงได้เข้าเฝ้าพระเจ้าอยู่หัวอย่าง
 ไกลลี้ชิตขนาดนั้น” ผมถาม

“เรื่องมันยาวนะครับครูดุคือสมัยก่อนคุณปู่ผมได้
 ทำความดีให้แผ่นดินคือต่อสู้กับกองกำลังขุนส่าที่จะมายึด
 พื้นที่ของหมู่บ้านเพื่อเป็นฐานผลิตยาเสพติด ปู่ผมไม่ยอมจึง
 รวบรวมกำลังของพี่น้องอาช่าต่อสู้จนชนะเรื่องนี้รู้กันทั่ว เมื่อ
 พระเจ้าอยู่หัวทรงทราบพระองค์เสด็จมาเมื่อปี 2509 จึงให้คุณ
 ปู่ผมเข้าเฝ้าเพื่อขอบคุณที่ช่วยกันดูแลบ้านเมืองจึงมีภาพแห่ง
 ประวัติศาสตร์ที่ตระกูลผมรู้สึกภูมิใจ ภูมิใจที่ได้เข้า
 เฝ้าสนทนากับพระเจ้าอยู่หัวอย่างไกลลี้ชิต เรื่องราวของปู่จะ
 สืบต่อกันรุ่นต่อรุ่นครับครูดุ”

ผมฟังอากาโหลเล่าด้วยแวตตาที่เปี่ยมสุขพร้อมตั้ง
 คำถามว่าปู่เคยสอนอะไรให้อากาโหล

“คุณปู่พูดอยู่เสมอว่าให้สำนึกในบุญคุณของ
 พระเจ้าอยู่หัวและรู้คุณแผ่นดินถ้าหากไม่มีพระองค์ท่านที่มา
 เยือนดอยพวกเรานี้คงไม่มีโรงเรียน ชาวบ้านคงไม่มีความรู้
 คงต้องบุกป่าฝ่าดงเลื่อนลอยไม่มีหลักแหล่ง”

“ครูดุรับตระกูลผมได้นามสกุลพระราชทานด้วยคือ
 พนาบุรีรักษ์ แปลว่า ผากป่าให้ดูแล”

ผมยิ้มไปกับคำพูดของอากาโหลใช่จริง ๆ ด้วยผม
 นึกย้อนไปพระองค์เมื่อได้มีพระราชดำรัสกับใครก็ตามไม่ว่า
 จะเป็นชาวไร่ชาวนา ชาวป่าชาวเขาหรือข้าราชการ พระองค์
 จะทรงฝากเรื่องให้ดูแลช่วยเป็นหูเป็นตา พระองค์ทรงห่วงใย
 ประชาชนอยู่ตลอดเวลา

วันนี้ผมรู้สึกอิมเอมเปรมปรีดีกับเรื่องราวของ
 พระเจ้าอยู่หัวกับพ่อแชะพู่แชะ ผ่านการเล่าโดยหลานชายอากา
 โหล ผมมองภาพนั้นอีกครั้งพร้อมพนมมือและพูดปลั่ง
 เสียงออกมา...

“
 ข้าพเจ้าครูดุจะเป็นครูที่ดีและจะปฏิบัติ
 หน้าที่ให้สมกับคำว่าครูดุจะอบรมสั่งสอนเด็กและ
 ผู้ใหญ่บนดอยให้มีความรู้และให้เขาเป็นคนดีของ
 สังคมเหมือนดังที่พระองค์ท่านได้ตรัสกับครูดุวิทย์
 แม้เวลาจะผ่านมานานแสนนานพระราชดำริของ
 พระองค์ยังก้องอยู่ในหูของประชาชนคนไทย
 พร้อมนำไปปฏิบัติอยู่เสมอ น้ำตาแห่งความสำนึก
 ในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์อ้อลันอีกครั้ง
 ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป
 ”

ย่านกรุงเก่ากับเรื่องเล่า พระราชชา

ที่นี่บางลำพู...

นี่คือชุมชนที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่ง
ใน กรุงเทพมหานคร

...ที่นี่ มีคนหลากหลายเชื้อชาติ ไทย จีน มุสลิม เขมร มอญ
อยู่อาศัยร่วมกันมากกว่า 200 ปี
...ที่นี่ บ้านเรือนตั้งเรียงราย ล้อมรอบไปด้วยคูคลอง รอบเกาะ
กรุงรัตนโกสินทร์
...ที่นี่ ย่านการค้าเก่าแก่
...ที่นี่ เป็นแหล่งรวมศิลปวัฒนธรรม
...และเป็นที่นี่ ที่มีชุมชนที่อยู่ใกล้กับพระบรมมหาราชวัง หรือ
บ้านของพระราชามากที่สุด

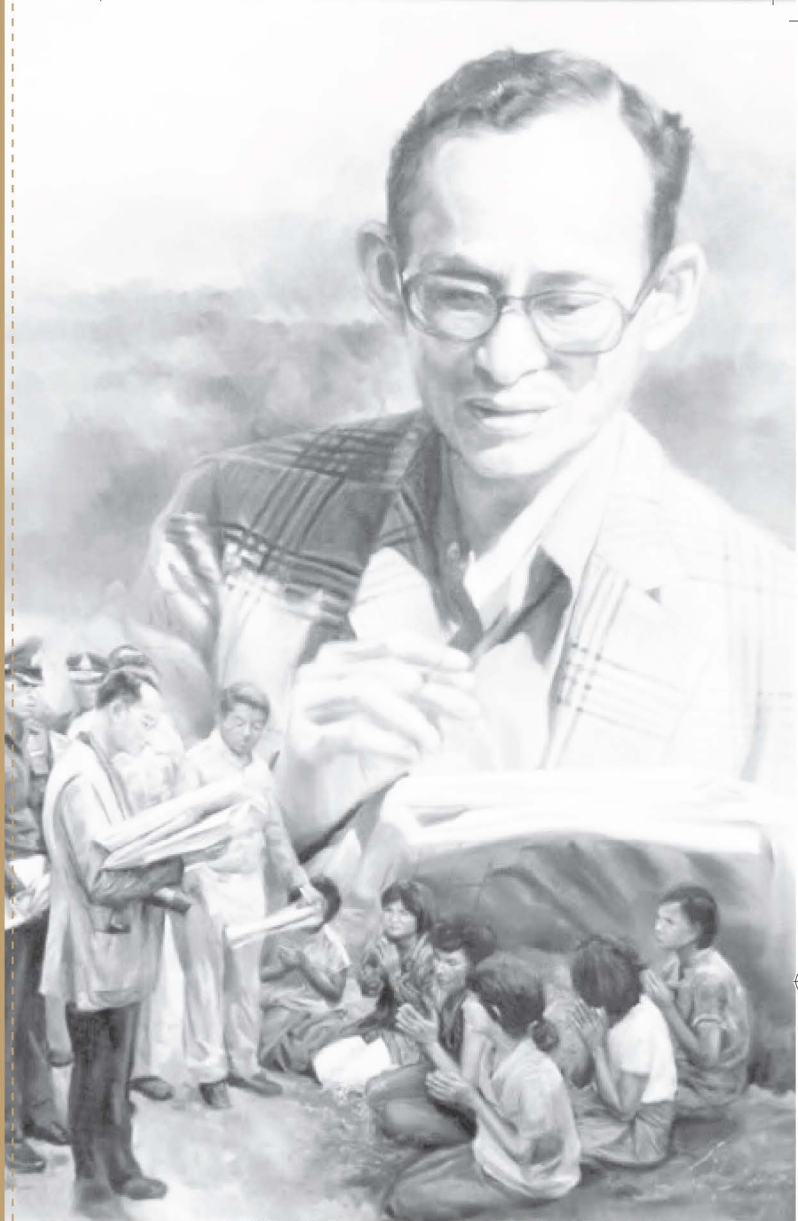

ที่นี้จึงมีทั้งเรื่องราวและเรื่องเล่าของพระราชาอย่างมากมายและยังคงมีหลักฐานที่บ่งบอกถึงพระอัจฉริยภาพในด้านต่างๆ ของพระองค์หลงเหลืออยู่ในชุมชนแห่งนี้ และนี่จะเป็นครั้งแรกของการบันทึกเรื่องเล่าจากคนย่านบางลำพู ถึงพระราชกฤษฎีกาเป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจที่น้อยคนจะรับรู้...

จักรยานเฟินน้ำตามพระราชดำริสู่การสร้างต้นแบบจักรยานบำบัดน้ำเสีย สันติ ผลहितานนท์ หรือเฮียปู ประธานประชาคมพื้นฟูวัฒนธรรมย่านบางลำพู หนึ่งในผู้ขับเคลื่อนให้เกิด “พิพิธบางลำพู” แหล่งรวบรวมความรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นคนย่านบางลำพูโดยกำเนิด และเคยได้รับโอกาสเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระเกียรติยศ ๘๔ พรรษาเมื่อหลายปีก่อน ทำให้เขารู้จักกับโครงการจักรยานเฟินน้ำตามพระราชดำริ และข้อความที่พระองค์ทรงพระราชดำรัสแก่เจ้าหน้าที่...

“อย่าทิ้งนะ พยายามปรับปรุงแก้ไขต่อไป
ขอใจทุกๆ คน”

เป็นข้อความที่เฮียปูความรู้สึกดีต้นต้น จนกลายเป็นแรงบันดาลใจให้นำแนวคิดมาต่อยอดเป็นโครงการจักรยานบำบัดน้ำเสีย เพื่อแก้ปัญหาแม่น้ำเสียในคูคลองย่านบางลำพู

▶ สันติ ผลहितานนท์ หรือเฮียปู
ประธานประชาคมพื้นฟูวัฒนธรรมย่านบางลำพู

“จักรยานเฟินน้ำตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ถูกสร้างขึ้นโดยกรมอุทกหารเรือ พระองค์ทรงพระราชทานเอกสารทางเทคนิคเกี่ยวกับจักรยานเฟินน้ำ เพื่อให้คณะทำงานศึกษาออกแบบ และทดลองให้มีการสร้างขึ้นจริง แล้วเสร็จเมื่อ วันที่ 10 ก.ย. 2530 คณะทำงานได้ถวายจักรยานเฟินน้ำที่เสร็จสมบูรณ์ ณ พระราชวังไกลกังวล เมื่อวันที่ 17 มิ.ย. 2532 ต่อมาถูกเก็บรักษาไว้ที่กรมอุทกหารเรือ โดยมีข้อความที่ในหลวงทรงพระราชดำรัสไว้ว่า **“อย่าทิ้งนะ พยายามปรับปรุงแก้ไขต่อไปขอขอบใจทุกคน”**

“เห็นข้อความที่ในหลวงทรงพระราชดำรัสไว้เลยนำมาสร้าง มาต่อยอด สนใจเพราะเห็นประโยชน์ เพราะตั้งแต่คลองรอบๆ บางลำพูเจียบ ชีวิตทางน้ำหายไป แต่ก่อนบ้านหันหน้าสู่คลอง ตอนนี่กลายเป็นถนนที่เป็นเส้นทางหลักไป ถ้าเราทำนอกจากจะได้ทั้งผ่อนคลาย ช่วยบำบัดน้ำเสียแล้ว ชีวิตคันทนาการของชุมชนก็จะกลับมา จากคลองที่มีแต่เนาปลาลอยคอตายมหาศาล **“ตอนนี้มีปลาแล้วนะ”** ทั้งหมดนี้ก็เพราะพระอัจฉริยภาพของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทั้งสิ้น” สันติ ผลิตตานนท์ เล่า

ด้วยแห่งพลังศรัทธาทำให้แนวคิดจักรยานเฟินน้ำถูกต่อยอดเป็นจักรยานบำบัดน้ำเสียได้สำเร็จ แม้วายังไม่สามารถใช้งานได้จริงร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะยังขาดเพียงปัจจัย เช่น สถานที่เก็บรักษา และเจ้าหน้าที่ในการดูแลซ่อมบำรุง แต่เสียปู้ยังคงมุ่งมั่นที่จะสานต่อโครงการ เหมือนดังข้อความที่พระองค์พระราชดำรัสไว้ว่า **“อย่าทิ้งนะ”** เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสืบต่อไป

▶ อรศรี ศิลป์

อดีตเจ้าของร้านเสื้อเข็ยี่ห้อพันรัตน์

...รูปถ่ายขาวดำขนาดเท่ากระดาษเอสี่ที่อรศรี ศิลป์ อดีตเจ้าของร้านเสื้อเข็ยี่ห้อพันรัตน์ ร้านขายเสื้อในยุคแรกๆ บนถนนบางลำพู นำมาบอกเล่าด้วยความปลาบปลื้ม แม้วัยจะล่วงเลยมาแปดสิบกว่าปีแล้ว แต่เธอยังคงจดจำเหตุการณ์ทกวินาทีที่เกิดขึ้นในวันนั้นได้ไม่มีวันลืม การได้มีโอกาสถวายเสื้อเข็ยในงานออกร้าน วังสราญรมย์ในครั้งนั้น นอกจากจะทำให้บ้านিদและครอบครัวปลื้มปิติอย่างหาที่สุดไม่ได้

เรื่องราวของร้านเสื้อเข็ยพันรัตน์ ที่ปัจจุบันเลิกกิจการไปแล้วยังถูกบอกเล่าอยู่ในพิพิธภัณฑ์บางลำพูอีกด้วย และเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินพิพิธภัณฑ์บางลำพู กลัวยังเพิ่มความรักและความประทับใจขึ้นไปอีกทบเท่า

ในหลวงท่านเสด็จพิพิธภัณฑ์บางลำพู ได้เห็นโซนจัดแสดงเสื้อพันรัตน์ ขาพระราชดำเนินกลับ

ท่านทัก “ฉันรู้จักนะเสื้อพันรัตน์ ยังทำอยู่หรือเปล่า”

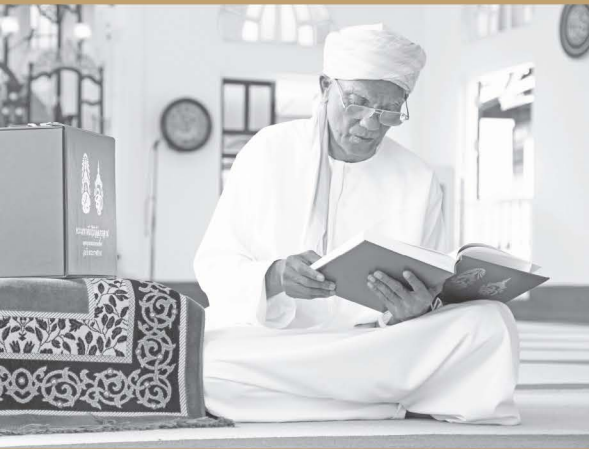
ตอบ “ไม่เพคะ อายุมาก”

ท่านหัวเราะ...

“และจากการได้ถวายเสื้อเข็ย 2 ตัว ให้พระองค์เท่าที่ทราบมาท่านทรงจนคอเสื้อเปื่อย เวลาท่านใช้ของจะใช้อย่างคุ้มค่าจริงๆ เช่นที่รู้ หลอดยาสีฟัน ท่านไม่ฟุ่มเฟือย

...นับเป็นความภูมิใจอย่างสูงสุดที่ครั้งหนึ่งสินค้าเสื้อเข็ยผลิตจากกิจการเล็กๆ บนความตั้งใจของคนในครอบครัว ได้มีโอกาสถวายแด่พระราชอาผู้ทรงเป็นแบบอย่างในด้านการประหยัด อดออม การรู้จักใช้ของอย่างคุ้มค่า” อรศรี ศิลป์ อดีตเจ้าของร้านเสื้อพันรัตน์ เล่าไปยิ้มไปในดวงตาปริ่มด้วยน้ำตาแห่งความปลาบปลื้ม

▶ **โอกาส มิตรมานะ หรือบังซัน**
รองโต๊ะอิหม่าม มัสยิดจักรพงษ์

▶ **ร้อยตรีสุลัย เทียงธรรม**
เจ้าของร้านไทยนคร

นอกจากนั้นน้ำพระราชหฤทัยของพระองค์ยังแผ่ไพศาลไปยังมัสยิดเล็กๆ อยู่ภายในตรอกแคบๆ ขนานถนนจักรพงษ์ ย่านบางลำพู ย้อนไปเมื่อ 50 ปีก่อน นายต่วน ธรรมศาสตร์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเป็นจุฬาราชมนตรี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีรับสั่งให้ดำเนินการแปลคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งในสมัยนั้นเป็นภาษาอาหรับและภาษาอังกฤษ ให้เป็นภาษาไทยขึ้นครั้งแรก

“เริ่มแรกในหลวงท่านมีความประสงค์ให้แปลเพราะท่านอ่านคัมภีร์เป็นภาษาต่างประเทศ ในหลวงท่านสงสัยทำไมไม่มีภาษาไทยบ้าง ท่านศึกษาจากภาษาอื่นๆ มันเป็นคัมภีร์ไม่ชัดเจนความเป็นจริง สอนให้คนมุสลิมสามัคคี รักกัน ท่านได้ศึกษาวิเคราะห์แล้วว่าน่าจะมีการแปลเป็นภาษาไทยสักเล่มหนึ่งเลยมีความประสงค์ให้แปลตอนนั้น ...โดยการแปลนั้นนายต่วนได้รวบรวมนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความหมาย โดยพระราชทานทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ในการดำเนินการ ใช้เวลาปีกว่าจึงทูลเกล้าถวายเพื่อแจกจ่ายให้มัสยิดทั่วประเทศได้ศึกษามาจนทุกวันนี้” โอกาส มิตรมานะ หรือบังซัน รองโต๊ะอิหม่าม มัสยิดจักรพงษ์ บอก และเล่าพร้อมรอยยิ้มต่อว่า

“ก่อนหน้านั้นคัมภีร์เป็นภาษาอาหรับ เราอ่านโดยไม่รู้ความหมาย (มุสลิมอ่านคัมภีร์ภาษาอาหรับเป็นแต่ไม่รู้ความหมาย) เมื่อเรามีคัมภีร์เล่มนี้เราสามารถศึกษา รู้ความหมาย บทบัญญัติ เอาคำสอนตรงนี้มาใช้ในชีวิต เพราะเป็นธรรมนุญ ของศาสนาอิสลาม ที่พร้อมสมบูรณ์ที่สุดทั้งในเรื่องของการปฏิบัติ สังคม เรื่องของครอบครัว ผมมองว่าท่านมองลึกซึ่งท่านศึกษาแล้ว จะทำอะไรสักอย่างต้องศึกษาก่อน ไม่ว่าจะป็นโครงการนี้ ข้าว ศึกษา หยิบมาใช้เหมือนกัน “อัลกุรอาน” ท่านศึกษามาแล้วถึงให้อ.ต่วนมาแปล นี่คือพระมหากรุณาธิคุณที่หาที่สุดมิได้ ที่พระองค์ท่านได้มอบไว้ให้เราทุกคน”

นอกจากนี้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชทานตราครุฑ แก่เจ้าของร้านแผ่นเสียงตรากระต่าย ที่ได้ถวายงานอัดเสียงบทเพลงพระราชนิพนธ์ลงแผ่น และร้านไทยนคร ประกอบกิจการเครื่องถมเงิน ได้ถวายงานผลิตภัณฑ์เครื่องถมเงิน เช่น ตราครุฑบนรถพระที่นั่ง กรอบรูปหัวเข็มขัด และตราครุฑพระราชทานกลายเป็นของขวัญอันล้ำค่า เป็นน้ำทิพย์วิเศษ ซดโลมใจให้สองครอบครัวยึดมั่นในการดำเนินชีวิตและดำเนินธุรกิจด้วยความซื่อตรงและรอบคอบ

ร้อยตรีสุลัย เทียงธรรม เจ้าของร้านไทยนคร บอกว่าเราก็ตอบรับใช้ถวายงานให้เกี่ยวกับของต่างๆ ที่ท่านพระราชทานให้กับผู้นำประเทศต่างๆ หลังจากนั้นทำสม่ำเสมอโดยผ่านสำนักราชเลขาธิการ ก็มีถวายต่างประเทศ มีที่บมทอง ดาลู่ม ของใช้ส่วนพระองค์เท่าที่ทราบแน่ๆ ก็มีหัวเข็มขัด อีกชิ้นที่ทราบคือครุฑที่ติดรถพระที่นั่ง ก็รู้สึกพูดไม่ถูก ซาบซึ่งภูมิใจมาก...

แม้วันนี้ประชาชนชาวไทยจะเศร้าเสียใจกับการสูญเสียสิ่งที่เป็นที่รักสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจ แต่ในความเป็นจริง สิ่งที่พระองค์ทิ้งไว้ตลอดรัชสมัยยังคงอยู่ และเป็นมรดกอันล้ำค่า ที่จะนำพาความสุขความเจริญมาให้กับประชาชนของพระองค์ และนี่คือเรื่องเล่าที่ประทับอยู่ในดวงใจ เป็นทั้งแรงบันดาลใจ และเป็นแบบอย่างในการนำไปปฏิบัติของกลุ่มประชาชนบางลำพู ที่อยากบันทึกไว้เป็นมรดกสู่ลูกหลาน

วิจัย

รณรงค์

การเป็นนักเรียนรณรงค์เป็นผู้ที่สังเกตเห็นความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลง และทุ่มเทเวลาให้กับการทำให้เกิดสิ่งนั้นขึ้นมา พวกเขาถูกจับเคลื่อนโดยแรงปรารถนาและวิสัยทัศน์แห่งอนาคตที่ดีกว่า

ซึ่งการทำกิจกรรมเคลื่อนไหวอาจเป็นพรสวรรค์ที่ติดตัวมากับบางคน ในขณะที่บางคนจำเป็นต้องทำเนื่องจากตกอยู่ในสถานการณ์ที่ตนเอง หรือคนใกล้ชิดถูกทำร้าย แต่ไม่ว่าเหตุผลของคุณจะเป็นเช่นไร คุณก็มีศักยภาพเพียงพอที่จะเป็นได้เช่นกัน ไม่ว่าคุณ จะอยู่ในวัยไหน มีภูมิหลังอย่างไร และจะใช้วิธีการใดก็ตาม เมื่อเชื่อมั่นว่าตนเองมีพลังในการเปลี่ยนแปลง ก็สามารถจะเปลี่ยน โลกนี้ให้ดีขึ้นได้ในที่สุด เฉกเช่นเดียวกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ที่ แม้จะอยู่ในวัยเด็ก พวกเขา ก็กล้าที่จะนำความสามารถที่มีอยู่ใน ตัวเองออกมาใช้ เพื่อให้สิ่งที่เขาทำสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในสังคม

โครงการประกวดและผลิตภาพยนตร์สั้นภายใต้หัวข้อ “อย่าปล่อยให้เหล่ามารวงเรา” โครงการที่สนับสนุน โดยแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับ สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เป็นอีกหนึ่งโครงการที่เยาวชนผู้ที่มีหัวใจนักรณรงค์สนใจและก้าวเข้ามาเพื่อใช้ความรู้ ความสามารถที่มีมาสร้างสรรค์ผลงานมากระตุ้นให้คนรุ่นใหม่ตระหนักถึงอันตรายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเปลี่ยนทัศนคติจากความเชื่อดั้งเดิม เพราะที่ผ่านมามีสื่อมากมายที่ ออกมารณรงค์แต่สื่อเหล่านั้นถูกสร้างสรรค์มาจากผู้ใหญ่ ครั้นนี้ เมื่อเยาวชนด้วยกันมาสื่อสารกันเองก็น่าจะได้ผลมากขึ้น ที่จะ สร้างความรู้ ความเข้าใจ เรื่องของการรู้เท่าทันกลยุทธ์เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์แบบตรงจุดมากขึ้น

จากการส่งผลงานเข้ามากว่า 100 โครงการทั่วประเทศ มีเพียง 24 ทีมเท่านั้นที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการกับพี่เลี้ยงมืออาชีพจากสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์แห่งประเทศไทยมากมาย อาทิ นนทรีย์ นิมิบุตร, ฤทัยวรรณ วงศ์สิรสวัสดิ์, นิดิวพัฒน์ ชลฉวีศิริ, พัฒนะ จิระวงศ์, ชาญ รุ่งเรือง เดชวัฒนา และอีกมากมาย และจากการอบรม 2 วัน 1 คืน มีทีมที่ผ่านเข้ารอบเพื่อผลิตผลงานจริง 10 ทีม ได้แก่ ทีม The Third Life ม.กรุงเทพ, ทีม Adreal ม.กรุงเทพ, ทีมชีพจรลงเฟรม ม.เชียงใหม่, ทีมห่าง ห่าง พี่ส้ม ม.สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ทีมนายสุรา มรภ.จันทรเกษม, ทีม insige film มรภ.จันทรเกษม, ทีม Number One ม.เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา, ทีมคำสารภาพ (Father) ม.ธรรมศาสตร์, ทีมอีเกียหน้าเขา โรงเรียนภูผาม่าน จ.ขอนแก่น และทีมฮักไอเดีย โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านเหล่า จ.อุดรธานี ทั้ง 10 ทีมนี้จะต้องผลิตหนังสั้นเพื่อรณรงค์ “อย่าปล่อยให้เหล่ามลายเรา” ใน 4 ประเด็นด้วยกันคือ 1. สุราเป็นเหตุก่อกองระเบิด 2. สุราเป็นเหตุให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศได้, 3. สุราเป็นเหตุให้พิการและเสียชีวิตได้ และ 4. สุราทำร้ายตนเอง ครอบครัวและสังคมได้

น้องฝ่าย นางสาวอภิญญา มหาธรรม ตัวแทนจากทีมฮักไอเดีย โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านเหล่า จ.อุดรธานี บอกว่า พอรู้ว่าเข้ารอบรู้สึกดีใจมาก ไม่คาดคิดว่าเด็กมัธยมจะมีโอกาสเข้ามาถึงรอบนี้ได้เพราะจาก 100 กว่าทีมมีพี่ๆ จากระดับมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ทั้งนั้น ซึ่งเรื่องราวที่จะนำมาสร้างหนังสั้นในการรณรงค์ครั้งนี้เป็นเรื่องราวที่สะท้อนสังคมที่ส่วนใหญ่เด็กจะเลียนแบบมาจากผู้ใหญ่ ถ้าเราอยากแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลงในหนึ่งผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน แต่การนำเสนอโดยตรงจะเข้าถึงเยาวชนยากเราจึงนำเสนอเรื่องราวผ่านหนังแนวหนังผี ซึ่งการนำเสนอแนวนี้ยังไม่ค่อยมี นี่จึงอาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ทีมของเราผ่านเข้ามาถึงรอบ 10 ทีมได้

“รู้สึกดีใจมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำหนังสั้นเพื่อนำไปใช้รณรงค์เพื่อให้สังคมมีความเข้าใจและรู้เท่าทันกลยุทธ์ต่างๆ ของธุรกิจแอลกอฮอล์ นี่ถือเป็นครั้งแรกที่ได้มีโอกาสเข้ามาทำงานรณรงค์เพื่อสังคมในระดับประเทศขนาดนี้ พอได้เข้ามา

ในโครงการ นอกจากได้รับความรู้เรื่องกฎหมายและเล่าให้เลี่ยมของธุรกิจเหล่านี้เพิ่มแล้วยังไว้วางใจความรู้ในการทำหนังเพิ่มเติมจากพี่เลี้ยงมืออาชีพอีกด้วยแน่นอนเราจะต้องทำให้เต็มที่ให้สมกับที่ผู้ใหญ่ใจดีเลือกพวกเราจากพี่ๆ ที่ส่งไอเดียเข้ามากว่าร้อยทีม” น้องฝ่าย บอก

ด้านน้องพลัสเตอร์ พีรพล ธงภักดิ์ จากทีมชีพจรลงเฟรม ม.เชียงใหม่ บอกว่า ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ตนได้ก้าวเข้ามาทำงานรณรงค์ด้านการทำงานหนังสั้นเป็นครั้งแรกที่ผ่านมาจะเน้นไปทางด้านงานเขียน ที่เข้าร่วมโครงการนี้เพราะบทที่นำเสนอ นั้นเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นเมื่อสองปีที่แล้วที่ตนได้เขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับการรับน้องเอาไว้ เพราะทั้งจากข่าว ทั้งจากกระแสต่างๆ ของการรับน้องที่ผ่านมามีเรื่องเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ดื่มคือไม่ดื่ม ไม่ดื่มจะไม่ดื่มเพื่อน นี่จึงเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดนักดื่มหน้าใหม่ขึ้นมาเรื่อยๆ เพราะต้องการมีเพื่อนและเข้าสังคมมหาวิทยาลัย

“ตอนเด็ก ทุกคนรู้หมดว่าเหล้าไม่ดีอย่างไร แต่ทำไมพอโตขึ้นถ้าต้องการมิตรภาพ “ต้องดื่ม” ในหนังสั้นที่ต้องการนำเสนอให้น้องๆ ให้สังคมย้อนกลับไปคิด ด้วยการสะท้อนกลับไปว่า “มิตรภาพที่เราต้องการถ้าเราไม่ใช้คนที่ดื่ม แต่ต้องแลกด้วยการต้องดื่ม ถ้าไม่ดื่มก็เป็นเพื่อนกันไม่ได้ มันเป็นมิตรภาพที่เราต้องการจริงๆ เหมอ?” และเพื่อให้หนังสั้นนำเสนอใจจะมีการนำเทคนิคที่ได้จากพี่ๆ ผู้กำกับแนะนำไปใช้เพิ่มเติมและเชื่อว่าหนังสั้นที่ออกมาจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยรณรงค์ และเข้าถึงเยาวชนคนรุ่นใหม่ให้หวนกลับไปคิดก่อนจะดื่มได้อย่างแน่นอน”

นี่เป็นเพลงแค่เยาวชนคนรุ่นใหม่หัวใจนักรณรงค์เท่านั้นหลังจากนี้มาติดตามกันว่าเขาทั้ง 10 ทีมจะนำเสนอเรื่องราวรณรงค์ดีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกมาอย่างไร... และผลงานทั้งหมดนี้เมื่อผลิตเสร็จจะถูกนำไปคัดเลือกหาสุดยอดผลงานรับถ้วยรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และนอกจากนั้นหนังสั้นทั้ง 10 เรื่องนี้จะนำไปปะกบกับหนังสั้นอีก 5 เรื่องจากพี่ๆ ผู้กำกับมืออาชีพเพื่อฉายรณรงค์ต่อในโรงภาพยนตร์ทั่วประเทศอีกด้วย ใครที่สนใจผลงานน้องๆ เยาวชนกลุ่มนี้ติดตามการทำงานของพวกเขารายละเอียดได้ที่ www.artculture4health.com

ไขปัญหา 'ประลองปัญญา'

ไขปัญหาประลองปัญญา ฉบับนี้เรามี Clock ซูโดกุ มาฝากกัน...

		8		4		6	8
			9			8	
	5			7			4
4							
	8					7	
							5
8			7				4
			5				
6	3		8				

Clock Sudoku นี้ มีวิธีการเล่นง่ายๆ คือให้นำตัวเลข 1-9 มาเติมลงในช่องว่างของตาราง 9X9 ทั้งสองตาราง โดยที่ในแต่ละแถว แต่ละคอลัมน์ และในกรอบสี่เหลี่ยมย่อย และในแนวทแยงมุม จะมีตัวเลข 1-9 ที่ไม่ซ้ำกันเลย

ถ้าตำแหน่งตัวเลขในตารางซ้ายมือตรงกับตำแหน่งตัวเลขในตารางขวามือตัวเลขนั้นจะแทนกันได้... และนอกจากกฎดั้งเดิม แล้วตัวเลขในกรอบเส้นของ Clock ซูโดกุ นี้จะอยู่ในรูปแบบ HH:MM โดย HH ตั้งแต่ 00-23 ส่วน MM ตั้งแต่ 00-59

ทุกๆปริศนาของซูโดกุที่นำมาฝากกันนี้ สามารถหาทางออกได้เสมอ ค่อยๆคิดหาคำตอบ ซึ่ง "ในแต่ละข้อ มีเพียงวิธีเดียวที่จะไขปริศนาได้"

ถ้าลองแล้วมีตัวเลขที่ซ้ำกัน ต้องลองดูใหม่ เพราะถ้าทำผิดไว้ที่ใดที่หนึ่งจะผิดไปหมดทั้งตารางเลย!!

ขอให้โชคดีและพยายาม ไขเย็นๆ กันนะ

ได้คำตอบแล้วส่งภาพพร้อมคำตอบที่ถูกต้องพร้อมชื่อที่อยู่ที่พักแจ้งเข้ามาที่

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพฯ

ที่อยู่ 979/118 ชั้น 34 อาคารเอสเอ็ม ทาวเวอร์ ถนนพหลโยธินแขวงสามเสนใน เขตพญาไท

กรุงเทพมหานคร 10400 (วงเล็บมุมซองว่าไขปัญหาประลองปัญญา)

หรือที่ อีเมลล์ ruethairat.ja@gmail.com

10 คนที่ตอบถูก (ด้วยการสุ่มจับรายชื่อ)

จะได้รับเสื้อยืดคอกลมจากโครงการ "อย่าปล่อยให้เหล่ามาลงเรา" ฟรี!!

* ติดตามรายชื่อผู้ที่ตอบคำถามถูก และเฉลยของฉบับที่ผ่านมาได้ที่ www.facebook.com/art.culture4h จ้า!!

ใบสมัครสมาชิกจุลสารศิลปสร้างสรรค์สุข

กรุณากรอกรายละเอียดให้ครบทุกข้อ

(ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น)

ชื่อ..... นามสกุล..... ชื่อหน่วยงานของท่าน.....

เบอร์โทรศัพท์..... เบอร์แฟกซ์..... อีเมล.....

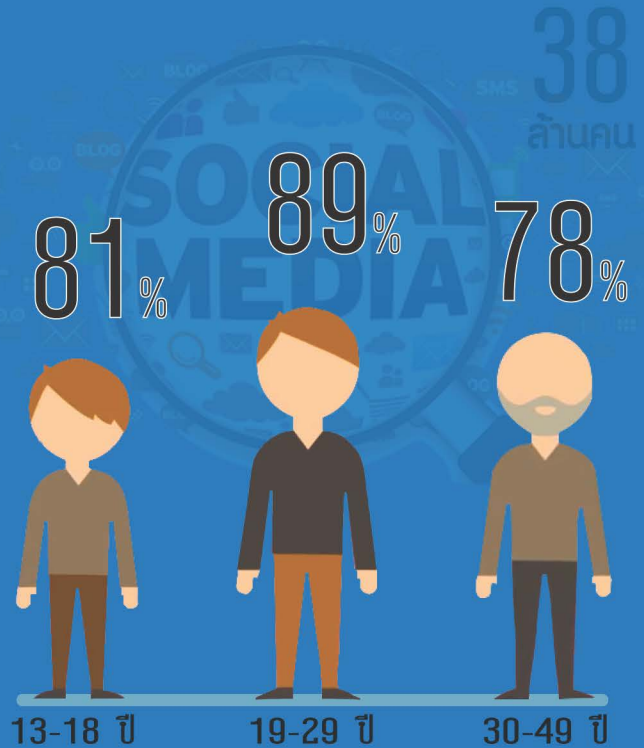
ที่อยู่เพื่อจัดส่ง..... เลขที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

(สามารถถ่ายสำเนาได้)

กรอกรายละเอียดแล้วกรุณาส่งกลับมาที่ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

เลขที่ 979/118 ชั้น 34 อาคารเอสเอ็ม ทาวเวอร์ ถนนพหลโยธินแขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

เพื่อให้ “สื่อ” เป็นโรงเรียนของสังคม
เราต้อง **สร้าง**
พลเมืองสื่อสร้างสรรค์

- รู้จัก..เลือก
- รู้จัก..คิดที่จะรับ
- รู้จัก..แสดงออกอย่างมีเหตุผล
- รู้จัก..สร้างสิ่งใหม่ที่สร้างสรรค์

Media as
Social School

มาเป็นส่วนหนึ่งกับเราได้ที่

Like : www.facebook.com/MediaAsSocialSchool

